

have en stor Mængde forskjelligte Fængselsstraffe; vi have jo Kvartarrest, Dagtarrest osv., thi af Fængselsstraffe staaar en stor Mængde af forskjelligste Ret til Raadighed hos os. Som sagt, Udvalgets Flertal har altsaa ment, at naar der henses til den nuværende militære Straffelovgivning i vore to Nabolande, maatte man ogsaa kunne bryde med slige Straffe som dem, hvorom her er Spørgsmaal hos os, da man ikke har kunnet se, at den norske og svenske Befolkning skulde være lettere at disciplinere end den danske. I Genhold hertil har Flertallet foreskrevet, at disse Straffe helt burde forsvinde af vor militære Straffelovgivning, og dertil sigte de Forslag, der findes i Betænkningen under Nr. 33. Det vil ses, at naar de Forslag, der ere stillede til §§ 18, og 11, vedtages, saa bliver Folgen deraf, at Straffene ganske udgaa af vor Straffelovgivning. Saaledes er Flertallets Stilling. Jeg skal senere komme til de Punkter, hvor Flertallet og Mindretallet mødes. Et Mindretal, der fra Forst af bestod kun af mig selv, har erkjendt Vægten af de Grunde, der have bevæget Flertallet til at burde stille sig saaledes med Hensyn til Spørgsmaalet om Anvendelsen af de tidnævnte Straffe; men da man fra Ministrelets Side mødte en saaa bestemt Modstand imod Opgivelsen af dem, at man maatte kunne se, at der ikke var at vente nogen større Eftergivenhed; og at selvsagt den hele Lovs Vedtagelse i denne Samling, og maasse i en længere Fremtid, vilde være udsat for stor Fare, har Mindretallet for at komme ud over Banstikigheden stillet to Mæglingsforslag, som ærede Medlemmer ville finde opførte under Nr. 31 og 32. Mindretallet har ment, at der for Dvrigt var saa store Fremskridt i denne Lov, at det vilde være onskeligt at faae den vedtagen, selv om de nævnte Straffe med visse Indskrænkninger bleve bevarede, idet det nemlig ikke maa glemmes, at hvis ikke nærværende Lov vedtages, saa fastholdes den bestaaende Tilstand; der jo er ganske anderledes uheldig i saa Henseende, uvist hvorlænge. Dette er de Grunde, der have bevæget mig til at stille de tvende Endringsforslag, til hvilke, som sagt, 3 ærede Medlemmer af Udvalget, som for Dvrigt ikke

dele min særlige Opfattelse, men med mig ere enige i det Onskelige, at Loven udkommer, have sluttet sig. Man vil se, at disse Forslag under Nr. 31 og 32, og navnlig gjælder det om Forslaget under Nr. 32, tilfigte at gjøre det muligt at bevare de tre Straffe, hvorom der her er Spørgsmaal, under visse Forhold. For det Første, under Feltforhold, og til Orlogs, hvor jo ogsaa ganske særlige Momenter komme frem. Under Feltforhold og til Orlogs, men navnlig under Feltforhold, maatte det enkelte Individ finde sig i at afgive noget af sin Ret af Hensyn til det Heles Liv. Det Heles Liv er her saaa overveiende fremtrædende, Saa meget herom gaa den enkelte Mand's Forhold for hele Landet, at det for disse Tilfælde kan fuldt forsvares at se bort fra, hvad man ellers under sædvanlige Forhold vil hævde som en individuel og personlig Ret for den Enkelte. Jeg maa maasse tilføie, at det Mindretal af 3 Medlemmer, der har sluttet sig til mig, i, at disse Straffe anvendes under visse Omstændigheder, har ment, at de ogsaa skulde kunne anvendes under Leirsamlinger og har, som det vil ses, stillet et Underændringsforslag, derom. Deri kan jeg ikke være enig med disse Medlemmer. Jeg skal imidlertid overlade til de ærede Medlemmer selv, at udvise de Grunde, der i saa Henseende have været de ledende for dem. Udenfor Feltforhold og Orlogstogter har jeg derimod troet at burde gjøre den Skyldiges forudgaaede Redsættelse i de Meniges 2den Klasse til en ubetinget Forudsætning for Anvendelsen af de ofte anførte Straffe. Det er imidlertid klart, mine Herrer, at hvis det lader sig gennemføre at knytte disse Straffe til Redsættelse i de Meniges 2den Klasse, saa maa Redsættelse i de Meniges 2den Klasse ogsaa kunne anvendes i langt større Omfang end efter Lovforslaget.

Denne Betragtningssaaade have Udvalgets Medlemmer saa vidt været enige om at dele, som Udvalget i sin Helhed har foreskrevet Redsættelse i de Meniges 2den Klasse anvendt foruden for de i Lovforslaget anførte Tilfælde ogsaa for forskjelligte andre Forbrydelser, der havde en lignende Karakter som Feigheidsforbrydelsen, f. Ex. Rønning, Foregivelse af